

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

De sæculo & ætate S. Francisci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

De seculo & aetate S. Francisci.

SANCTVS Bonaventura (ordiar à nomine bono.) spectata sanctitate, scientiâ diuinâ clarissimus Antistes, tradit beatum Franciscum discessisse biennio ab impressione stigmatum: anno videlicet à suâ conuersione vigesimo: Dominice incarnationis millesimo, ducentesimo, vigesimo sexto, quarto Nonas Octobris. Scribit etiam Vincentius Belluacensis S. Francisco coetaneus; vsque ad annum aetatis suæ fere vigesimū quintum, in via perditionis incessisse. Adde illi viginti annos, quos ad frugem correctus exegit: conficitur eius vitæ totius annos fuisse quadragintaquatuor, attingisse quadragesimum quintum aetatis annum. Suffragatur S. Antoninus his verbis: Anno Domini millesimo, ducentesimo, vigesimo sexto, quarto Nonas Octobris, Pontificatus domini Honorij Tertij anno vndecimo, aetatis verò suæ quadragesimo quinto, à primâ suâ ad Deum conuersione anno vigesimo, ab institutione Religionis decimo octauo, ex quo scilicet cœpit habere fratres, post diutinam infirmitatem & grauissimos dolores, ex hoc seculo migravit. Itaque de illius aetate constat. Cùm autem abierit è vitâ anno Domini vigesimo sexto supra millesimum ducentesimum: subductis colligo calculis, natum anno Christi millesimo centesimo octogesimo secundo, qui fuit trigessimus Imperij Frederici Primi Anobarbi. (Barbarossam vocant.) cùm (auctore Palmerio) Lucius Tertius Pontifex Romanus deligeretur. Vidi adiculam Assisij Diuo Francisco sacram; aiunt stabulum fuisse, in quo natus sit. Et tu si consideras totius vitæ decursum, Angelum habentem signum Dei vini, mortem:

verum

Discessit
xv. aetatis
anno.

An. 1200.
elxxxij.
natus.

De vita
S. Franc.
c. 14. § 3
cap. 15.
§ 5.

spe. hist.
lib. 10.
c. 97. &
Anton.
h. st. par.
3. tit. 14.
c. 2.

Ind. d. c.
7. § 6.

Lib. 11.
Anthro-
pol.

verum esse fateberis quod in Elogio è Volaterrano
produxi, Conferuatoris nostri ferè per omnia
typum gessisse.

De forma corporis.

ANTE prologum sancti Bonauentura posuit
imaginem D. Francisci, à Gallis nostris Antuer-
piæ eleganter aeri incisam, ad exemplar illius, quam
Petrus Rodulphius quondam Generali Ordinis Se-
raphici à Secretis, ex picturâ Margaritoni Areti-
ni, S. Francisci seculo pictoris artificiosissimi, ad
vium expressâ, inseruit suo prima libro historia-
rum Seraphicæ Religionis: ex quâ utcumque agno-
sces quæ eius facies fuerit & forma. Certè non pul-
cher fuit: sed deformior vultu, & corpore toto. At-
testatur Bartholomæus Pisanus, qui alibi eius sta-
turam, membrorum omnium compositionem, ser-
monem, mores vniuersos, depingit hoc verborum
peniculo: Beatus Frâciscus pater noster, erat ho-
mo faciendissimus, facie hilaris, vultu benignus,
ignauitæ & insolentitæ expers. Statura medio-
cris, paruitati vicinior. Caput mediocre, ac ro-
tundum. Facies utcumque oblonga & protensa.
Frons plana & parua. Mediocres oculi, nigri, &
simplices. Fusci capilli. Supercilia recta. Nasus
æqualis, subtilis & rectus. Aures erectæ, sed par-
uæ. Lingua placabilis, ignea & acuta. Vox ve-
hemens, dulcis, clara & sonora. Dentes coniu-
cti, æquales, albi. Barba nigra, pilis non plenè
respersa. Collum subtile. Humeri recti. Parua
brachia. Tenuis manus. Digni longi. Crura
subtilia. Paruuli pedes. Tenuis cutis. Caro pau-
cissima. Aspera vestis. Somnus breuissimus.
Manus largissima. Et quia erat humilimus:
omnem mansuetudinem ostendebat ad om-

Deformi
vultu &
corpore
S. Franc.Confor.
fruc. 8.Confor.
fruc. 10.

Tit. 3. 2.